

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cl. Viri Valerii Andreae Desselii In Academia Lovaniensi
Professoris Regii Erotemata Juris Canonici**

Andreas, Valerius

Coloniae, 1697

XVIII. De Confessis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62934)

Quibus casibus licita est sequestratio?

c. 2. h. t. Primò, si Actor missus in bonorum possessionem ex primo decreto, fructus quos ex bonis percepit, distrahat & dissipet pro arbitrio suo. Secundò, *c. ult. eod. Gl. in d.* item Reus possessor condemnatus à sententia contra se lata appellaverit, & fructus ex re possessa dilapidet. Actor rectè petit pendente appellatione reus & fructus sequestrari: pluresque calidè alibi recensentur.

c. 2. 2. V. sequestrari.

De confessis.

TIT. XVIII.

Expeditis iis, quæ incidere in iudicium solent à Tit. X. *De feriis*, sic tractatus ad ipsam causam principalem. Actorque accingit se ad probandum. Certissima verò probatio est ipsius Rei confessio,

Qualis est hac confessio?

Quam facere Reus solet, præsertim prius juramento calumniæ, vel veritate dicenda, ad positiones Actoris iudicio, sub simili juramento pro-

positas, per verbum *Credo*, vel *Non credo*. Nam si Reus præfractè & absque causa detrectet respondere ad positiones Actoris, habetur pro confesso. Ad quas verò respondet per verbum *Credo*, eas probandi Actoris non incumbit necessitas.

c. 2. h. 2. in 6. C. c. 1. sup. de lite sontest.

Quid differt confessio per verbum Credo ab ea, qua fit simpliciter in iudicio?

Quòd illa ad probationem tantùm faciat, & releuet Reum ab onere probandi; hæc verò, quæ simpliciter in iudicio fit, & contra ipsum confitentem, non modò releuet ab onere probandi, verùm etiam faciat, ut confessus pro iudicato habeatur, tametsi nullam causam adjecerit, cur id quod confessus est, ita se habeat; quia nemo præsumitur in iudicio temerè quid confiteri. Quamvis hodie receptius sit, ut taliter facta confessio vim probationis potius habeat, quàm sententiæ, quâ proinde semper est opus.

d. c. 2. l. unica C. eod. Wesenb. D. h. s. n. 8.

Confessio extrajudicialis quam vim habet?

Confessio talis nullum præjudicium

G 2

*c. Si cau-
tio inf.
Deside
instrum.*

cium infert confitenti; quia extra judi-
cium quidquam confiteri, etiam cor-
am duobus testibus, sine causa tamen
non relevat actorem ab onere proban-
di, quæ indiscretè confessus præsumit
tur.

*Quid si confessus in judicio erraverit,
si licitum erit errorem suum
revocare?*

*l. Leges
C. De
LL. c.
ult. h. r.*

Distinguendum est; quia aut erravit
in jure & hic error nocet confitenti
cum in jure communi errans sit in
culpa, quæ non meretur excusationem
sed pœnam, quia jura omnes scire de-
bent; aut erravit in facto, & hoc revoca-
re potest usque ad sententiam.

De probationibus.

TIT. XIX.

Si Reus non confiteatur de intentione
Actoris, sed ad quasdam ejus positio-
nes respondeat per verbum, *Non
credo*, necessitas eas probandi incurrit
bit Actor; & hinc post Tit. De conf-
fessis rectè sequitur Tit. De probatio-
nibus in genere.

Qui